

Laulja **GEORG OTSA** kadunuks peetud bareljeef polnudki tegelikult kadunud

Ajal, mil parvlaeva Georg Ots fuajeed kaunistanud bareljeefi peeti kadunuks, polnud see üldse kadunud, vaid asus kõige loogilisemas kohas – Georg Otsa nimelise muusikakooli saalis.

AIVAR OJAPERV

aivar.ojaperv@virumaateataja.ee

Kui tänavu juuli alguses avati Võsu rannaklubi seinal Georg Otsa bareljeefi koopia – esialgu küll 3D-prindina, millest augusti lõpuks valmib pronkskujutis –, siis oli jutuks, et bareljeefi originaal on kadunud või lausa metallihundi saagiks langenud.

Nimelt kaunistas 1980. aastal Erika Haggi loodud taies varem parvlaeva Georg Ots, mis 2002. aastal venelastele müüdi ja 2013. aastal segastel asjaoludel vanarauaks lõigati.

Hannula ja Toomas Lepp, kes on bareljeefi Võsule paigaldamise initsiaatorid, arvasid, et kunstiteos kadus koos laevaga. Nad nägid suurt vaeva, et muuseumis säilinud kipsist algvormist teha 3D-kujutis ja seejärel 3D-print, millele toetudes on omakorda võimalik valada pronksbareljeefi koopia.

Mälestusmärgihuviline Heiki Koov luges bareljeefi koopia paigaldamisest Võsule ajalehest. Suur oli tema üllatus, kui ta mõned päevad tagasi töö-

asjus Georg Otsa muusikakooli külastades sama bareljeefi täies hiilguses kooli saali seinal nägi.

Sama üllatunud oli ka Toomas Lepp. “See on ikka väga huvitav, et originaal on Otsa koolis,” lausus ta. “Selle peaks välja selgitama, kuidas see sinna sai. Võibolla on see omakorda koopia. Kas on võimalik, et Erika Haggi tegi neid 1980. aastal kaks? Imelik on see, et ajakirjanduses ei ole märkeid bareljeefi laevalt kooli toomise kohta,” lisas Lepp.

Selgusetu on ka see, kas bareljeef toodi laevalt ära 2000. aastal, mil see Tallinna–Helsingi liinilt maha võeti, 2002. aastal, kui Venemaale müüdi, või hoopis muul ajal. Võimalik siiski, et bareljeef võeti laevalt maha veel enne müügitehingut, sest vastasel korral oleks asju aetud ilmselt saatkondade tasandil. Aastatel 1999–2002 oli Peterburis – just sinna laev esialgu müüdi – Eesti konsuliks Jüri Trei, kes viibis ka Võsul bareljeefi koopia avamisel, ja kindlasti oleks ta midagi rääkinud, kui oleks asjast teadnud.

Monumendihuviline Heiki Koov

sai jutule Otsa kooli kauaaegse õpetaja Raili Sulega ning viimase meenutuste põhjal on alust arvata, et kooli saalis ripub tõepoolest bareljeefi originaal, mis pärineb laevalt. “Bareljeefil on Erika Haggi signatuur ja aastaarv 1980,” kinnitas taieist lähemalt uurinud õpetaja. “Ma kahjuks ei mäleta, mis aastal ja kuidas bareljeef meie majja jõudis, aga sellel on puudust alus, mille alumine äär on kannatada ja niiskust saanud. See peab olema originaal.”

Heiki Koov lubas, et püüab üles leida inimesed, kes tegelesid omal ajal laeva müügiga, ja neilt bareljeefi teekonna kohta lisainfot küsida.

Perekond Lepp aga lubas, et augusti teises pooles paigaldatakse Võsu rannahoone seinal praeguse 3D-prindina tehtud bareljeefi koopia asemele pronksist bareljeef, nii et neid saab siis Eestimaale juba kaks.

Toomas Lepa tehtud dokumentaalfilmi “Georg Ots, hetked Võsul” esilinastus, mis bareljeefi avamise ajal jäi tehnilistel põhjustel ära, toimub Võsu rannaklubis 16. augustil kell 16. Sissepääs on tasuta.

Georg Otsa bareljeef Georg Otsa nimelise Tallinna muusikakooli saalis.

Laeva segane saatus suurendas segadust

Parvlaev Georg Ots, mille fuajeed maestro bareljeef kaunistas, oli kurva lõpuga – 2013. aastal sattus see väidetavalt kuritegelikult teel Hiinasse, kus kelmid lasid laeva vanarauaks tükeldada.

Laev ehitati 1980. aastal Adolf Warski nimelises Szczecini laevatehases Poolas. See ehitati Eesti Merelaevanduse jaoks ja hakkas sõitma Tallinna–Helsingi liinil. 1993. aastal reisilaev moderniseeriti ja üks tekk ehitati ümber autode veoks.

2000. aastal võeti laev Tallinna–Helsingi liinilt maha ja müüdi 2002. aastal Venemaale. Laeva nimeks jäi edasi Georg Ots. 2010. aasta suve lõpus sai laeva kodusadamaks Vladivostok, kus see renoveeriti.

2013. aastal müüdi laev aga segastel asjaoludel lammutamiseks. (VT)